

Sygn. akt V KK 203/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Dorota Rysińska

Protokolant Barbara Kobrzyńska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza,
w sprawie M.P.

skazanego z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 157 § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 29 sierpnia 2012 r.,

kasacji wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 4 stycznia 2012 r., ,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem nakazowym z dnia 4 stycznia 2012 r., uznał oskarżonego M. P. za winnego tego, że w dniu 2 lipca 2011 r. w L. w celu zmuszenia funkcjonariuszy Policji: P. M. i M. K. do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na wyprowadzeniu go z mieszkania K. A. w związku ze zgłoszeniem takiego żądania przez właścicielkę lokalu, stosował wobec

wymienionych funkcjonariuszy przemoc w ten sposób, że szarpał się z nimi oraz uderzał M. K. ręką w twarz, powodując u niego obrażenia w postaci rozcięcia dolnej wargi ust, a u P. M. obrażenia w postaci stłuczenia powierzchownego grzbietowej powierzchni dłoni lewej z niewielkim obrzękiem tej okolicy ciała oraz przeciążenia mięśni przedramienia lewego, czyli obrażeń powodujących rozstrój zdrowia na czas nie dłuższy niż 7 dni tj. czynu z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 58 § 3 k.k. wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania przez Policję w dniu 2 lipca 2011 r. przyjmując, że jest on równy dwóm stawkom dziennym grzywny.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 500 zł na rzecz M. K. i 1000 zł na rzecz P. M.. Rozstrzygnięto także o kosztach sądowych.

Wyrok ten nie został przez strony zaskarżony i uprawomocnił się 21 stycznia 2012 r.

Od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego kasację na niekorzyść oskarżonego M. P. wywiódł Rzecznik Praw Obywatelskich zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 500 § 1 i 3 k.p.k., polegające na uznaniu, że okoliczności czynu nie budzą wątpliwości i w konsekwencji wydaniu wyroku nakazowego podczas, gdy dowody zebrane w postępowaniu przygotowawczym powinny doprowadzić do powzięcia wątpliwości co do tego, jaki charakter miały obrażenia ciała doznane przez pokrzywdzonego P. M. w następstwie zdarzenia z dnia 2 lipca 2011 r., co miało decydujący wpływ na prawidłową ocenę prawną czynu przypisanego oskarżonemu.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Rzecznika Praw Obywatelskich jest zasadna.

Skarżący trafnie wykazał, że w przedmiotowej sprawie doszło do rażącej i oczywistej obrazy przepisu prawa procesowego, tj. art. 500 § 1 i § 3 k.p.k., która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku nakazowego.

Wydanie wyroku nakazowego jest dopuszczalne w sprawach o przestępstwa podlegające rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, ale tylko w tych przypadkach, gdy wątpliwości nie budzi zasadnicza kwestia popełnienia czynu przez oskarżonego, jak również wszelkie inne okoliczności, które są istotne dla właściwej oceny prawnej tego czynu. W przeciwnym wypadku sąd zobligowany jest do skierowania sprawy na rozprawę celem przeprowadzenia postępowania dowodowego, które pozwoli wyjaśnić wszystkie okoliczności istotne dla prawidłowego orzekania.

Poprawna analiza znajdującego się w aktach sprawy materiału dowodowego, w tym opinii sądowo – lekarskiej (k. 64), wyniku badania ENG (k. 71) dotyczących stanu zdrowia pokrzywdzonego, winna była doprowadzić Sąd Rejonowy do powzięcia wątpliwości co do tego, czy w postępowaniu przygotowawczym wyjaśniono w dostatecznym stopniu okoliczności dotyczące skutków czynu oskarżonego, w szczególności rodzaju obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego. Nie są one przecież bez znaczenia dla przyjęcia prawidłowej kwalifikacji prawnej zarzucanego czynu.

Jak wynika z załączonej do akt opinii sądowo – lekarskiej z dnia 9 września 2011 r., pokrzywdzony P. M. na skutek przedmiotowego zdarzenia doznał obrażeń w postaci stłuczenia powierzchownego grzbietowej powierzchni dłoni lewej z niewielkim obrzękiem tej okolicy ciała, przecięcia mięśni przedramienia lewego, co skutkowało naruszeniem czynności narządu jego ciała (narządu ruchu kończyny górnej lewej) na czas nie dłuższy niż siedem dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. W opinii biegły jednocześnie zastrzegł, że podana wyżej kwalifikacja sądowo – lekarska obrażeń ciała pokrzywdzonego P. M. może ulec zmianie w przypadku dostarczenia do analizy dokumentacji obrazującej cięższe, niż wyżej określone obrażenia doznane przez niego w wyniku działania oskarżonego. Pokrzywdzonego poddano badaniu ENG (k. 71), którego wynik wykazał uszkodzenie włókien ruchowych nerwu łokciowego lewego oraz włókien czuciowych nerwu pośrodkowego lewego o charakterze demielinizacyjnym.

Zgromadzona dokumentacja medyczna i zawarte w niej informacje, dotyczące rozmiaru i skutków obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego, nie zostały w toku postępowania przygotowawczego całościowo zweryfikowane przez specjalistę, mimo że na celowość ponownej oceny w tym względzie zwracał uwagę biegły S. S. (k.64).

Słusznie zatem podniósł skarżący, że w przedmiotowej sprawie nie wyjaśniono jednoznacznie jakie skutki dla zdrowia pokrzywdzonego P. M. miały obrażenia ciała spowodowane działaniem oskarżonego. Ta okoliczność niewątpliwie miała znaczenie dla przyjęcia prawidłowej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego M. P.

Wobec zaistniałego uchybienia, świadczącego o tym, że rozpoznanie przedmiotowej sprawy w trybie nakazowym nie znajdowało podstaw prawnych, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Zauważyć na zakończenie należy, że postępowanie przygotowawcze prowadzone było wobec oskarżonego w formie śledztwa (k. 12 i 73). Zatem i z tego powodu zarządzenie o skierowaniu sprawy do rozpoznania w postępowaniu nakazowym (k. 83) nie było dopuszczalne.